

IERI, LA SCHI

● D. Lupu,
campion
la sărituri

● Ziua premiilor
în
„Cupa U.A.S.R.”

Concursul internațional
„CUPA POLITEHNICA”

● Dinu Petre și Marcela
Leampă, dubli campioni
la fond

Ieri, la Polana
Brașov, Dinu Petre
și-a îmbogățit pal-
maresul, cucerind
titlul de campion al
țării în proba de
15 km. (Foto: V.
SECAREANU - Bra-
șov).

ÎN CAMPIONATELE INTERNAȚIONALE ALE ROMÂNIEI CÎTEVA PERFORMANȚE ATLETICE DE VALOARE MONDIALĂ

● Cornelia Popescu la 3 cm de re-
cordul — de sală — al Iolande Balaș!

● N. Perța — nou și valoros record
al României la 50 mg ● Probele de
greutate și 50 m g fete — dominate
de concurenții străini

Cînd va ateriza, săritorul Va-
sile Sărucean va marca noul
record al României: 7,79 m
în proba de lungime.
Foto: V. BAGEAC

Ziua a doua a „internaționalelor” de atletism (indoor) ale României au fost dominate de lupta acerbă dintre favoriții probei de lungime, recordmanul Vasile Sărucean, campion național Doru Bădini, Mihai Zaharia și maghiarul Henric Kalocsay. Astfel, după o suită de încercări — în care Sărucean reușește o săritură de 7,62 — rapidistul Zaharia realizează un 7,67 m, rezultat care durează minute în șir și care se părea că avea să pecetluiească soarta probei. Iată, însă, că maghiarul Kalocsay, rămas printre ultimii concurenți, smulge un neașteptat 7,69, rezultat ce-l „revoltează” cumplit pe Sărucean care, într-un ultim efort, se lansează dezlănțuit și... un nou record republican al probei: 7,79.

La săritura în înălțime, Cornelia Popescu se apropie, centimetru cu centimetru, de recordul de sală al Iolande Balaș (1,86 m). Ieri, într-o cursă solitară (la 1,74 „urmăritoarea” ei, poloneza Kownowska, a ieșit din concurs), ea a mai adăugat încă doi

centimetri recordului său de la campionatele republicane, împlinind astfel un apreciat 1,83 m.

În seriile probei de 50 mg, N. Perța a stabilit un nou record al României: 6,5, rezultat reeditat de el în finala probei și care îl situează la numai o zecime de secundă de recordul mondial.

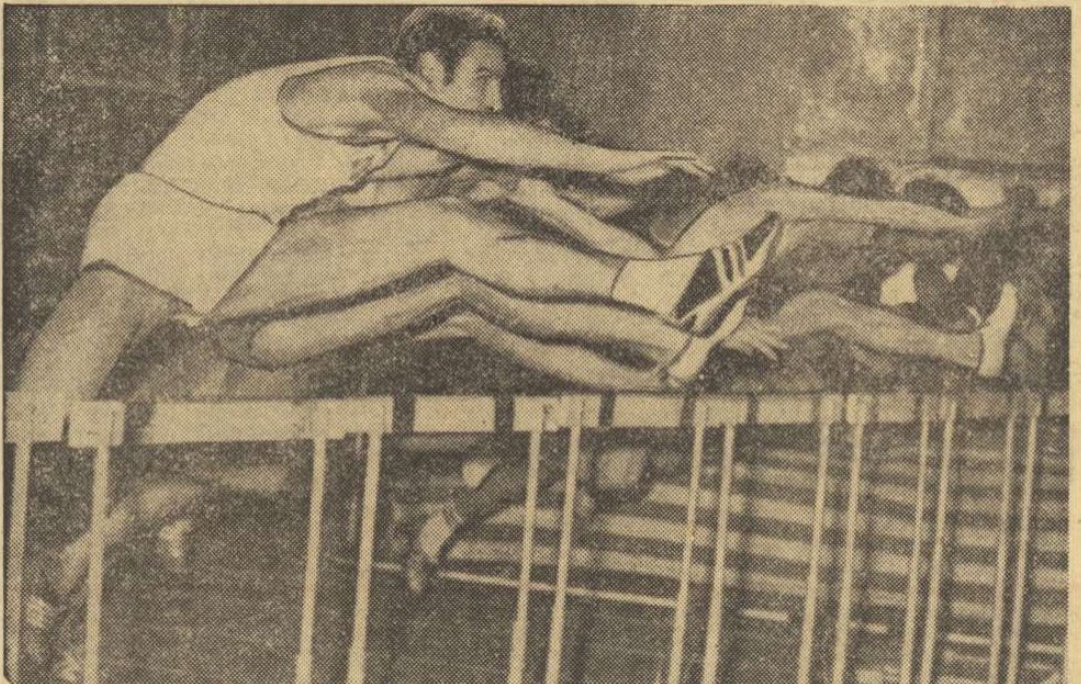
Proba de 50 mg fete a stat la discreția atletelor insulare care au realizat, de altfel, și timpi deosebit de buni: M. Peters (7,0 — la o zecime de recordul mondial), C. Perera (7,1).

Tot oaspeții au avut primul cuvînt și în proba de greutate băieți.

Din cele 12 cupe de cristal ce aveau să răsplătească pe cîștigătorii probelor, 7 au revenit atletilor români și 5 concurenților străini.

Referindu-se la utilitatea acestor campionate, d-na Margaret Oakley, conducătoarea lotului atletelor britanice,

Nușa MUȘCELEANU
Ion GĂVRILESCU
(Continuare în pag. a 4-a)

Aspect din proba de 50 mg,
cîștigată de atletul sovietic
Aleksandr Demus

Foto: B. VASILE

ÎN SFERTURILE DE FINALĂ ALE C.M. DE HANDBAL

ROMÂNIA VA ÎNTÎLNI

REPREZENTATIVA SUEDEI

● ECHIPA UNIUNII SOVIETICE A RATAT CALIFICAREA

Rezultatele ultimelor jocuri preliminare și clasamentele seriilor:

Seria A: R.D.G. — Norvegia 10-8; U.R.S.S. — Suedia 11-10. Clasament: 1. Suedia 4 p (+3), 2. R.D.G. 4 p (+2), 3. U.R.S.S. 4 p (0), 4. Norvegia 0 p; Seria B: Japonia — S.U.A. 21-13, Cehoslovacia — Iugoslavia 16-15; 1. Cehoslovacia 6 p, 2. Iugoslavia 3 p, 3. Japonia 3 p, 4. S.U.A. 0 p; Seria C: Franța — Elveția 15-12, R.F.G. — România 15-14 (5-9), 1. R.F.G. 6 p, România 4, Franța 2 p, Elveția 0 p; Seria D: Islanda — Polonia 21-18, Ungaria — Danemarca 24-19. Clasament: 1. Ungaria 6 p, 2. Danemarca 4 p, 3. Islanda 2 p, 4. Polonia 0 p.

În urma acestor rezultate, marți 3 martie vor avea loc jocurile de finală după următorul program:

PARIS: România — Suedia

BESANÇON: Cehoslovacia — Danemarca

ORLEANS: R. F. a Germaniei — R. D. Germană

GRENOBLE: Ungaria — Iugoslavia

Citiți în pag. 4
relatarea trimisului nostru special Călin ANTONESCU

ÎNCEPE BĂTĂLIA

PENTRU EVITAREA RETROGRADĂRII

CLASAMENT

1. S.U.A.	4	4	0	0	40-5	8
2. Norvegia	4	3	1	0	19-11	7
3. R.F. a Germaniei	4	3	0	1	13-10	6
4. Elveția	4	2	0	2	14-10	4
5. Japonia	4	2	0	2	21-19	4
6. România	4	1	0	3	12-22	2
7. Iugoslavia	4	0	1	3	10-18	1
8. Bulgaria	4	0	0	4	8-42	0

PROGRAMUL ZILEI

Ora 9,30: R.F. a Germaniei — Bulgaria
Ora 12,00: Japonia — Norvegia
Ora 17,00: Iugoslavia — Elveția
Ora 20,00: S.U.A. — România

ALEA JACTA EST?

Elveția — România 7-1 (3-0, 1-0, 3-1)

În urmă cu un an hocheiștii români s-au salvat ca prin minune, menținându-se în eșalonul secund al hocheiului mondial grație unor puncte smulse, după multe emoții, în ultimele partide ale turneului de la Ljubljana. De data aceasta, însă, lucrurile par a fi mai limpezi. N-am vrea să ni se spună că rîndurile noastre vor produce o demobilizare sau ceva asemănător în rîndurile tricolorilor, dar judecînd situația la rece, la

ora actuală, reprezentativa țării se află cu un picior în krupa C. Făcînd această afirmație, avem desigur în vedere meciurile pe care hocheiștii români le mai au de susținut în zilele următoare, cu S.U.A., R.F. a Germaniei și Bulgaria. Fie că lucrurile să se încheie cu bine, dar nu ne putem închipui că această echipă care se prezintă complicită viăguată, dezorientată și lipsită de elementare noțiuni de orientare tactică să se poată transforma dintr-o dată. În mod teoretic echipa poate conta pe două puncte în fața Bulgariei, ceea ce ar face patru puncte. Elveția are de acum patru puncte și posibilitatea de a le completa. Mai rămîne Iugoslavia, deocamdată cu un punct, dar care poate face cinci dacă va învinge în două din cele trei partide pe care le are de susținut. Precum se vede, rămînerea echipei române în B depinde de-acum de ceilalți adversari.

Ca și în meciurile anterioare, hocheiștii noștri s-au năpustit asupra adversarilor, dar au ratat ocazii peste ocazii. În apărare au greșit nepermis de cîteva ori și elvețienii nu s-au lăsat invitați: mln. 13 — Henry (de fapt, autogol Ionit), mln. 16 — Luthy, mln. 20, 59, 60 — Turler, mln. 27 — Dubois, mln. 45 — Berger, respectiv Biro — mln. 51.

Arbitri, Baader (R.F.G.) și Gagnon (S.U.A.). Raportul șuturilor pe poartă: Elveția 22, România 37. Penalizări: 4 min. Elveția, 8 min. România.

Fotografii

de

Teodor ROIBU

și

Theo MACARSCHI

Cronici de Romeo VILARA

Citiți în pag. a 2-a
cronica meciului Iugoslavia — Norvegia

FETIȘIZAREA UNEI TEZE

Mircea ANGELESCU

Este un lucru bine știut că, mulți ani, în cercurile sportive de la noi, mai ales în cele oficiale, dezbaterile privind fotbalul românesc au pivotat în jurul „necesității” îmbunătățirii procesului de instruire, idee ce a devenit, cu timpul, dacă nu singura, în orice caz prima în ordinea importanței dintre cerințele adresate acestui sport.

Luată în sine, teza de mai sus exprimă un adevăr simplu, potrivit căruia în orice sport nu poți obține performanțe decât în urma pregătirii temeinice a jucătorilor și, după caz, a echipei în ansamblu.

În ceea ce privește fotbalul, o scurtă privire asupra a ceea ce au făcut alții și a ceea ce n-am făcut noi ne ducе însă cu ușurință la constatarea că această teză dobindește aplicabilitate și recoltează succese atunci cînd sînt îndeplinite anumite condiții organizatorice și materiale, adică atunci cînd fotbalul are asigurat un proces cuprinzător de creștere a talentelor, cînd dispune de cluburi puternice, de raporturi sănătoase și stimulante în interiorul unității de fotbal și la nivelul țării, cînd define o bază materială corespunzătoare ș.a.m.d.

La noi, necazurile au început în momentul în care, din ignoranță sau rea credință, efectul a fost luat drept cauză și toate slăbiciunile fotbalului românesc au fost aruncate în spatele procesului de instruire. Repetată an de an de la catedră, folosită ca principala unealtă de lucru de către cei puși să conducă sportul, izvor nesecat de inspirație pentru condeiele superficiale, teza a stat vreme îndelungată pe tronul fotbalului, îndușind inițiative și bunele intenții. Oclică, ușor declinabilă, ea a servit ca explicație numeroaselor înfrîngerii de două decenii încoace, a figurat la loc de cinste în toate planurile și angajamentele federale și locale, într-un cuvînt a rezistat tuturor furtunilor din fotbalul nostru și a însoțit însemnările lui temporare.

Ar mai trebui oare să vorbim despre această teză astăzi, cînd există, de bine, de rău, o ordine firească a lucrurilor de făcut în fotbal? Neapărat!

Pentru că îi regăsim adeseori și puternic influența, în inerția și necrederea față de măsurile de organizare a federației și a cluburilor, pentru că, deși nemămurit de guvernează încă concepții și mentalități care ar trebui, de fapt, să slujescă competent și sincer progresul fotbalului.

În sfîrșit, pentru că sînt încă mulți responsabili cărora le place prea mult jocul de fotbal și prea puțin efortul de a gândi cum să-l facă mai bun.

ora H

Bine ar fi fost ca ieri, duminică — în zi de repaus, mai ales pentru tineretul bucurestean — hocheiul să ne fi oferit mai mult decît un mini-program. Cu atât mai mult cu cît, aproape o excepție, „capetele de afiș” — cum ar fi pasionantele întreceri atletice n-au fost nici ele programate, în ciuda unor, am zice senzaționale, rezultate înregistrate încă de simbută și neanunțate în Palatul de cristal unde, poate, ele erau mai mult așteptate decît acolo unde Corbu obținerea cea mai bună performanță mondială a anului la triplu salt. Dimineața a fost, deci, „relache” pe drept-ungul de gheață de la „23 August” și, poate, de aceea gîndurile ne poartă (la amănăntoarea oră a... rotativei) nu spre partida România-Elveția, ci spre finala „grupe B” de simbută, spre acei ceas de hochei autentic, care a încîntat pînă la admirație zece mii de spectatori, care ne-a făcut — pe toți cei prezenți la masa presei — să dorim o dată și o dată o finală a adevăratului campionat mondial de hochei pe un patinoar bucurestean.

Ca să ne lămurim (sincer și util) unde stîntem noi și unde se află veritabilii maeștri ai crosului patinei a fost suficient să privim — o drept fără emoții, dar cu sufletul la gură — finala prezumtivă a „grupe B”, partida dintre tehnicienii hocheiști vest-germani și multilateralii pregătii „ași” ai hocheiului american.

A fost o oră în care s-au fumat multe țigări — în ciuda recomandărilor insistente ale crainicului — în care mulți au crezut că patinoarul bucurestean va furniza o mare surpriză, dar care, în final, a dat cîștig de cauză pronosticurilor lucide, care indicau pe hocheiștii americani drept favoriți ai meciului și, am adăuga noi, al grupei secunde a campionatului mondial de la București.

Zece mii de oameni, în rîndurile cărora — mai mult decît onoranți pentru sport — se numărau și cei trei selecționați americani care au vădona o partidă disputată, în contrast cu temperatura patinoarului, la foarte multe grade de pasiune, direcție și măiestrie. E poate simplu de făcut meschine speculații de clasament, din care ar rezulta, de exemplu, că duminică echipa Norvegiei se afla pe locul doi. Dar nu acesta este subiectul „Orei H”.

Cursa punctelor și a insistențelor asalturi spre... „A”, ca și pasionanta cursă spre „C”, sînt momente obiective ale unei competiții de asemenea amploare și cu ase-

menea miză. Mai important ni se pare să subliniem că hocheiul secund a cîștigat teren în competiția bucuresteană, faptul că începînd cu discuțiile din tramvaiul 24 și terminînd cu discuțiile de la masa directoratului, hocheiul devine în aceste zile lăut-motivul principalelor verificări sportive în lumea atît de numeroșilor prieteni ai stadionului.

Consemnăm, deci, fantastica finală a grupei B, facem — chiar sumar — cuvenitul tur de orizont în competiția în care duminică dimineața echipa României se afla pe locul 6, dar nu putem să nu remarcăm acum, la jumătatea campionatului, că singura echipă neînvinsă, cea a S.U.A., domină autoritar competiția și că, scontat, formația Bulgariei va juca în continuare (ar fi o minune să se petreacă altfel lucrurile) în grupa C. După cum se știe, tricolorii nu reușesc să intre în primul pluton pînă la sub semnul incertitudinii valorii adevărate a echipei și șansele unei poziții meritorii în clasamentul ediției bucurestene a C. M.

Peste toate acestea înțelegem însă că au fost rostite primele vorbe de dragoste pentru hochei...

Dan GĂRLEȘTEANU

FOTBALUL ÎN AVANPREMIERĂ

Ieri, în Capitală și în provincie, echipele de fotbal divizionare au susținut noi jocuri de verificare în vederea reluării activității competiționale. În fotografia noastră, un aspect de la meciul Metalul București —

Spartak Varna, disputat pe terenul din str. dr. Stoico-vici

Citiți în pagina a III-a, relatări de la jocurile amicale